

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Bogumiła Ustjanicz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa P. P.
przeciwko J. K. i in.,
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 kwietnia 2013 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 kwietnia 2012 r.,

odrzuca zażalenie w części zaskarżającej postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, a w pozostałej części zażalenie oddala.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej i odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku tego Sądu z dnia 27 października 2011 r. Z uzasadnienia wynika, że powód otrzymał wyrok z uzasadnieniem w dniu 2 grudnia 2011 r., a skargę nadał w placówce operatora publicznego w dniu 3 lutego 2012 r. We wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej powód podał, że winę za niedotrzymanie terminu ponosi jego pełnomocnik, a zatem nie wykazał przesłanek przewidzianych art. 168 k.p.c. Sąd Apelacyjny uznał, że nie jest to przyczyna, która mogłaby przemawiać za twierdzeniem powoda, że uchybienie terminowi nastąpiło z przyczyn niezawinionych przez niego, ponieważ działania pełnomocnika strony traktowane są tak, jak działania strony. Konsekwencją oddalenia wniosku było stwierdzenie, że skarga kasacyjna nie została złożona w terminie wskazanym w art. 398⁵ § 1 k.p.c.

Powód zażalenie skierował zarówno do postanowienia oddalającego jego wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, jak i jej odrzucenia. Zarzucił naruszenie art. 169 § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że nie wykazał niezawinienia w niedopełnieniu czynności procesowej mimo podania, że zlecił wniesienie skargi kasacyjnej profesjonalnemu pełnomocnikowi, który poprzestał na informacji przekazanej przez żonę powoda, nie badając kwestii daty doręczenia wyroku z uzasadnieniem. Nie zasługuje na podzielenie stanowisko, że niestaranność pełnomocnika miałaby obciążać stronę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należało stwierdzić niedopuszczalność zaskarżenia postanowienia oddalającego wniosek o przywrócenie terminu do dokonania spóźnionej czynności procesowej. Postanowienie Sądu drugiej instancji w tej kwestii nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie, stosownie zatem do art. 394¹ § 2 k.p.c., nie przysługuje na nie zażalenie do Sądu Najwyższego. Zaskarżalność postanowień sądu drugiej instancji była we wcześniejszym okresie przedmiotem wielu wypowiedzi Sądu Najwyższego, w których wyrażony został, ugruntowany już pogląd, że kończące postępowanie w sprawie są te

postanowienia, które orzekają o całości sprawy poddanej pod osąd i uniemożliwiają jego kontynuowanie (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu najwyższego z dnia 6 października 2000 r., III CZP 31/00, OSNC 2001, nr 2, poz. 22; postanowienia z dnia 26 sierpnia 1998 r., II CZ 69/98, niepubl.; z dnia 16 marca 2000 r., I PZ 86/99, niepubl.; z dnia 20 maja 2002 r., I PZ 38/02, OSNP- wkł.2002, nr 20, poz. 11; z dnia 13 czerwca 2002 r., V CZ 59/02, niepubl.; z dnia 24 lutego 2012 r., II UZ 62/11, niepubl.). Zażalenie zatem na to postanowienie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 373 w związku z art. 370, art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).

Nie zasługiwało na uwzględnienie zażalenie powoda na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Fakt złożenia tego środka odwoławczego nie był kwestionowany. Mimo niezgłoszenia wniosku o objęcie badaniem prawidłowości postanowienia o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej (art. 380 w związku z art. 394¹ § 3, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.) powód podważa stanowisko Sądu Apelacyjnego, stwierdzające że zaniedbanie pełnomocnika strony traktowane być powinno jak zaniedbanie samej strony. Zarzut żalącego się jest bezpodstawny. Strona i jej pełnomocnik mają obowiązek wzajemnego starannego działania, co jest konsekwencją założenia, że działanie pełnomocnika jest traktowane jak działanie strony. Nie można zatem skutecznie opierać wniosku o przywrócenie terminu do dokonania spóźnionej czynności procesowej na twierdzeniu, że zaniedbania dopuścił się pełnomocnik, a nie strona. Na taką interpretację braku uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu wskazują liczne wypowiedzi Sądu Najwyższego, które mają zastosowanie również w rozpoznawanej sprawie (por. postanowienia z dnia 10 lutego 2000 r., II CKN 950/99, niepubl.; z dnia 13 marca 2000 r., IV CKN 841/00 niepubl.; z dnia 23 lipca 2002 r., II CZ 72/02, niepubl.; z dnia 3 grudnia 2003 r., I CZ 139/03, niepubl.; z dnia 30 maja 2007 r., II CSK 167/07, niepubl.). W tej sytuacji oddalenie wniosku o przywrócenie terminu prowadzi do uznania bezskuteczności spóźnionej czynności procesowej (post. z dnia 28 października 2011 r., I CZ 95/11, niepubl.), która w odniesieniu do środka odwoławczego jest przyczyną odrzucenia go (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Z powyższych względów zażalenie odnośnie do postanowienia w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.